

QUAESTIO SECUNDA

DE SACRAMENTIS A BEATA VIRGINE SUSCEPTIS

ARTICULUS I

Utrum beata Virgo fuerit baptizata?

Respondeatur : beatissima Virgo recepit sacramentum Baptismi. Ita communissima sententia, cum SUAREZ (*tom. 2, part. 3, disp. 18, sect. 3*).

Probatur, primo : beata Virgo fuit vere obligata praecepto Baptismi pronuntiato (JOAN. III, 5) : « *Nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei.* » Quod praeceptum ita universale est, ut, teste S. AMBROSIO (*De Abraham, lib. 3*), omnes omnino comprehendat. Haec sunt ejus verba : « Utique nullum excipit, non infantem, non aliqua necessitate praeventum, etc. » Ergo, quia supponi et dici non potest quod beata Virgo divinum praeceptum transgressa sit, Baptismi sacramentum recepit (1).

Probatur, secundo, aequre stringenter : quia Baptismus est janua per quam intratur in Ecclesiam ; et est signaculum per quod fideles constituuntur, et, mediante charactere impresso,

(1) SUAREZ (*tom. 2, part. 3, disp. 29, sect. 1*) ait : « Valde pium et probabile est Christum ante apostolos Virginem manibus suis baptizasse. » Et EUTHYMUS (*In Joan. III*) : « Scribunt quidam apostolorum temporibus proximi, quod Christus Petrum et Virginem Matrem baptizaverit. »

signantur nembra Ecclesiae a Christo Domino institutae, et simul aptantur et habilitantur ad alia novae Legis sacramenta recipienda. Atqui beata Virgo est perfectissimum membrum Ecclesiae a Christo institutae, certo habilitatum ad reliqua sacramenta, uti Eucharistiae : ergo certo etiam et indubitanter recepit Baptismum.

Objicitur : nemo potest suscipere sacramentum, nisi in eo verificetur forma : ergo hoc sacramentum nequivit recipere beata Virgo. — Minor probatur : forma Baptismi essentialiter significat ablutionem a peccato originali ; atqui forma Baptismi nequit habere hanc significationem respectu beatae Virginis, cum peccato originali caruerit.

Ad quod respondeatur significationem essentiale formae sacramentalis salvari per hoc, quod forma significet de se gratiam ablutionis, seu remissivam peccati originalis : quod apud beatam Virginem facit gratia baptismalis ; quia, licet de facto non remittat peccatum originale, cum jam supponat remissum, est tamen, quantum est de se, remissiva illius. — Instantia est in forma sacramentali Poenitentiae, quia et haec significat ablutionem a peccatis actualibus, et tamen sufficienter verificatur ex eo quod significet gratiam sanctificantem remissivam peccati actualis : id est, per se et ex natura sua tendentem ad illud remittendum, licet subinde jam inveniat remissum.

ARTICULUS II

Utrum beata Virgo receperit sacramentum Confirmationis ?

Respondetur : beata Virgo recepit sacramentum Confirmationis, non quidem ritu quo nos illud recipimus, sed tamen quoad effectum ex opere operato ultra meritum proprium, et

characterem ad fortiter propugnandam fidem. Ita, quoad omnes partes, communiter Patres et Doctores.

Probatur prima pars. « Quod beata Virgo sacramentum Confirmationis suscepit, non potest verti in dubium, ait VASQUEZ (*part. 3, disp. 119, cap. 7*) : nam sicuti apostoli habuerunt in eminenti supra alios fideles effectum hujus sacramenti, qui est gratia Spiritus Sancti et robur ad propugnandan fidem, ita et beata Virgo habuit, cum expresse dicatur (*Act. II, 2*) : *Replevit totam domum.* » Ergo vere recepit hoc sacramentum.

Probatur secunda pars, quod non receperit eo ritu quoniam : quia sacramentum Confirmationis est, propter characterem, irreiterabile. Ergo, quia beata Virgo una cum apostolis hoc sacramentum quoad effectum gratiae ex opere operato, et characterem, jam recepit in die Pentecostes sub signo visibili ignitarum linguarum, non potuit amplius recipere sub eo ritu quo receperunt primi fideles, sub impositione manuum. — Confirmatur : videtur certum omnino apud omnes quod apostoli, ex quo receperunt Spiritum Sanctum in die Pentecostes, non suscepint aliam Confirmationem per impositionem manuum ad invicem. Ergo idem dicendum est de beata Virginie; et per consequens haec non recepit Confirmationem eo ritu quo caeteri fideles.

Probatur etiam tertia pars, quod receperit vere quoad effectum : quia id clare definitur quoad apostolos a CONCILIO FLORENTINO, sub Eugenio IV, inquente : « Effectus hujus sacramenti est, quia in eo datur Spiritus Sanctus ad robur, sicut datus est apostolis in die Pentecostes, ut christianus audacter Christi nomen confiteatur. » Ergo, quia plenitudo gratiae quae venit in apostolos longe superabundans venit in Mariam Virginem, ipsa certe cum apostolis accepit, quantum ad effectum sacramentalem Confirmationis. — Confirmatur : de intentione Dei est ut homo spiritualiter regeneretur

mediante baptismo, et perveniat ad spiritualis aetatis perfectionem, quod consequitur per effectum sacramentalem Confirmationis. Atqui haec intentio frustrari non potuit in beata Virgine, cum prae aliis eam oportuerit repleti gratiae plenitudine et perfectione: ergo effectus Confirmationis nequit denegari Virginis Deiparae.

ARTICULUS III

*Utrum beata Virgo quotidie fuerit refecta
sacra Eucharistia?*

Nota. — Nulla de Virgine Deipara, dum agitur de Eucharistia instituenda, mentio fit in Evangelio. Fuit tamen, tempore dominicae Coenae, Hierosolymis, uti constat ex Evangelio (JOAN. XIX, 25), quod ait eam, sequenti die, *stetisse juxta crucem*. Unde RUPERTUS (*In Cant. lib. 5*) asserit beatissimam Virginem omnibus Coenae ultimae mysteriis fuisse praesentem; et VIGUERIUS (*Decachord. cap. 7*) eam Agnum paschalem cum mulieribus comedisse, et quidem in eadem domo, alio tamen conclavi. Quo supposito,

Respondetur: beata Virgo quotidie sacram Synaxim recepit. Ita communis Doctorum, cum CANISIO (*De Deipara, lib. 1, cap. 9*) sententia.

Probatur, primo: rationem dat SUAREZ (*tom. 2, part. 3, disp. 18, sect. 3*) usum sacramenti Eucharistiae fuisse in pracepto, et Virginem Deiparam observasse non aliter quam praeceptum de Baptismo. Et quidem ipse usus quotidianae communionis erat ab initio sub pracepto apostolico, ut docet VASQUEZ (*part. 3, disp. 214*), vel saltem, ut putat Suarez, de consilio, cum per se sit res sanctissima, utilissima, et *eximiae*

charitati beatae Virginis erga Filium omnino conformis (1). Ergo certum videtur quod Virgo Deipara singulis diebus fuerit sacra Synaxi refecta. — Confirmatur: usus Eucharistiae est bonum praestantissimum, et nemo illud magis aestimare potuit quam Virgo Deipara. Ergo dubium esse non potest, quin quotidie Eucharistia fuerit refecta.

Probatur, secundo: sub nullo corde Christus libertius delituit quam sub corde suae Matris, quia nullum purius, nullum sanctius, nullum sincero amore inflammatus fuit: ergo, sicut Christo acceptissima fuit quotidiana beatae Virginis communio, sic et ipsa ejusdem desideratissima fuit.

ARTICULUS IV

*Utrum beata Virgo sacramentum Ordinis suscepit,
aut recipiendi capax fuerit?*

Respondetur: beata Virgo fuit sacramenti Ordinis incapax jure divino, et per consequens non habuit potestatem sacerdotalem. Est de fide.

Probatur, primo, verbis INNOCENTII III: « Licet beatissima Virgo Maria dignior et excellentior fuerit apostolis universis, non tamen illi, sed istis Dominus claves regni coelorum commisit. » Unde ait GLOSSA: « Officium clavium non cadit in sexum femineum. » Et S. CLEMENS ROMANUS (*Constit. Apost. lib. 3, cap. 6*) ait: « Mariae permissum fuisse munus docendi, nisi officia sacerdotalia retro saeculis novae et antiquae Legis mulieribus vetita fuissent. »

Probatur, secundo, ex perpetua Ecclesiae traditione: quia, ut advertit S. EPIPHANIUS (*Haeres. 79, num. 2 et 3*), a tempore mundi conditi, nulla unquam mulier apud verae religionis

(1) S. HIERONYMUS (*Advers. Jovin.*) ait: « Scio Romae hanc consuetudinem esse, ut fideles semper Christi corpus accipiant, id est, quotidie. »

cultores officio sacerdotali functa est : quod certo traditionem divinam demonstrat. Specialiter de novo Testamento inquit laudatus S. Epiphanius : « Si sacerdotium mulieribus mandatum foret, aut canonicum quiddam in Ecclesia praestare licet, nulli potius quam Mariae committi sacerdotis officium debuisset. Verum longe Deo aliter visum est. » Ergo manifestum est, ex traditione veteris et novae Legis, quod mulieres, in quarum numero etiam beata Virgo est, sint incapaces sacramenti Ordinis.

ARTICULUS V

Utrum beata Virgo sacramentum Poenitentiae receperit?

Respondetur 1º : beata Virgo non fuit subjecta praecepto divino confessionis. Ita communior sententia theologorum, cum SUAREZ (*tom. 4, disp. 55, sect. 1, num. 1*).

Probatur efficaci argumento : quia praecepto divino confessionis non obligantur, nisi qui habent peccata mortalia post baptismum commissa. Sed fide certum est quod beata Virgo non commiserit aliquod mortale peccatum post baptismum : ergo beata Virgo non fuit subjecta praecepto divino confessionis. — Major probatur ex CONCILIO TRIDENTINO (*sess. 4, cap. 4*) dicente : « Venialia, quibus a gratia Dei non excludimur, et in quae frequentius labimur, quamquam recte et utiliter, citraque omnem praeumptionem, in confessione dicantur, quod piorum hominum usus demonstrat, taceri tamen citra culpam, multisque aliis remediis curari possunt. » Ergo sola lethalia peccata stant sub praecepto divino confessionis ; et per consequens beata Virgo, quae nunquam simile commisit, non fuit obnoxia praecepto confessionis.

Respondetur 2º : beatissima Virgo nunquam suscepit sacramentum Poenitentiae. Ita communis sententia.

Probatur, primo : in beata Virgine defuit materia remota et proxima, sufficiens et necessaria ad receptionem hujus sacramenti. Remota quidem, quia neque habuit peccata gravia tamquam materiam necessariam, neque peccata levia tamquam materiam sufficientem, uti omnino certum est. Ergo non suscepit nec potuit recipere sacramentum Poenitentiae.

Probatur, secundo, specialiter de dolore et confessione, tamquam materia proxima sacramenti Poenitentiae, uti definit CONCILIO TRIDENTINUM (*sess. 14, cap. 3, et can. 4*). Sine his ergo sacramentum Poenitentiae non subsistit. Atqui beatissima Virgo non potuit confiteri peccatum, cum nullum unquam habuerit; nec potuit dolere de peccato quod nunquam commisit : ergo non potuit recipere sacramentum Poenitentiae.

Objicitur 1º : potuit Virgo Deipara confiteri sub conditione, si aliquam forsan culpm commisisset; cum bonarum conscientiarum sit ibi timere delictum ubi nec levissima culpa est. Imo SALMERON (*tom. 3, tract. 46*, in illa verba : *Pater tuus et ego dolentes quaerebamus te*. LUC. II, 48) ait hunc dolorem forsan ortum fuisse ex timore cuiusdam negligentiae in servando tanto deposito admissae; et quia tanquam vere amans humilitatis poterat timere, ne tot et tantis Dei beneficiis in se acceptis sufficienti gratitudine et bonorum operum foenore responderet. Ergo capax erat sacramenti Poenitentiae, quia poterat ipsi dari absolutio sub conditione.

Ad quod respondetur beatam Virginem optime scivisse se nullius culpae ream esse, quia experientia se introspexit quod continuo et sine intermissione feratur in Deum actu amoris intensissimo, et identidem duplicato, cum quo stare non potest vel levissima peccati labes; et sic nequidem sub conditione, vel dubio, potuisset se accusare et dolere de aliquo peccato prout a se commisso. Unde neque capax fuit alicujus absolu-

tionis conditionatae, cum haec non possit dari nisi pro casu prudentis dubii.

Objicitur 2º : beata Virgo potuit observare legem Purificationis ad aliorum exemplum, licet nullam immunditiem legalem haberet. Ergo potuit etiam confiteri et sacramentum Poenitentiae suscipere ad aliorum exemplum, licet nullum peccatum haberet.

Ad quod respondeatur esse latam disparitatem : quia, licet in se non fuerit legaliter immunda, tamen in communi hominum judicio habebatur pro immunda, cum nemo praeter eam et sanctum Joseph sciverit quod sine virili semine conceperit ; et sic merito se accommodavit legi Purificationis implendae, ut scandalum vitaret et exemplum humilitatis preeberet. Aliud est in sacramento Poenitentiae, quia hoc requirit pro materia sua verum aliquod peccatum, et dolorem de eo quatenus a se commisso. Sed Virgo Deipara caruit peccato, et inde etiam dolore de peccato a se commisso ; et per consequens non potuit suscipere sacramentum Poenitentiae, et per hujus suspectiōnem aliis exemplum dare. Imo majus exemplum dedit non confitendo, quia fideles ejus innocentiam et puritatem ab omnī macula peccati in omni conversatione videbant, et ad omnem possibilem sequelam se aedificabant in sanctissima Virgine.

ARTICULUS VI

Utrum beata Virgo sacramentum Extremae Unctionis receperit ?

Respondetur : beata Virgo non recepit sacramentum Extremae Unctionis. Est probabilis sententia, quamvis oppositam teneat B. ALBERTUS MAGNUS (*In Marial. cap. 72*) cum aliis. Probatur :

1º CONCILIO TRIDENTINUM (sess. 4, cap. 9), de sacramento

Extremae Unctionis agens, vocat illud consummativum Poenitentiae; » sed beata Virgo non recepit, nec recipere potuit sacramentum Poenitentiae : ergo neque Extremae Unctionis.

2º Effectus sacramenti Extremae Unctionis est tollere reliquias peccatorum ; sed in beata Virgine nec est peccatum, nec reliquia peccatorum : ergo illa non fuit capax effectus hujus sacramenti, et sic neque ipsius sacramenti.

3º Sacramentum Extremae Unctionis institutum est ad confirmandum infirmum adversus morbum, et tollendos ab eo angores animi, et insultus ac tentationes diaboli ; sed beata Virgo his omnibus caruit, cum sine morbo fuerit mortua, ut infra monstrabitur, et angores animi ac insultus diaboli passa non sit : ergo caruit effectu ad quem hoc sacramentum per se institutum est ; et per consequens, etiam incapax fuit hujus sacramenti.

4º In beata Virgine non verificatur forma hujus sacramenti, quae sonat : *Ignoscat tibi Deus quidquid deliquisti*, cum beata Virgo nihil deliquerit : ergo beata Virgo non fuit capax hujus sacramenti.

Objicitur : effectus primarius Extremae Unctionis est augmentum gratiae ex opere operato. Atqui SUAREZ (*tom. 4, part. 3, disp. 44, sect. 1*) putat esse prodigalitatem quamdam spiritualem negligere effectum hujus sacramenti, qui est ex opere operato, et hoc non esse supponendum de beata Virgine quod omiserit occasionem gratiam suam sanctificantem augendi, dum potuit, ex opere operato. Ergo beata Virgo Christi institutionem non frustravit ; et sic non est ratio negandi quod beata Virgo hoc sacramentum receperit.

Ad quod respondeatur effectum primarium Extremae Unctionis esse augmentum gratiae ex opere operato, quatenus alleviativum et corroborativum *infirmi* in extrema lucta, quod

ipsa unctione significat. Sed beata Virgo, ut supra dictum est, nulla infirmitate laboravit, nec ulla anxietates, contra quas debuisse confirmari, sustinuit : ergo non fuit capax sacramenti Extrême Unctionis.

ARTICULUS VII

Utrum beata Virgo verum Matrimonium cum sancto Joseph contraxerit, et ob quasnam causas Matrimonio copulata fuerit?

Ad primum respondeatur : certum est, et probabilius de fide, quod beata Virgo cum sancto Joseph verum Matrimonium contraxerit.

Probatur, primo, allegando loca sacrae Scripturae. Nam ibi dicitur (MATTH. I, 16) : « *Jacob genuit Joseph, virum Mariae.* » Et (V, 19) : « *Joseph autem vir ejus, cum esset justus.* » Et sic dicitur Joseph Mariae *vir*, quod est proprium nomen mariti. Similiter beata Virgo vocatur *uxor et conjux*. Etenim habetur (MATTH. I, 20) : « *Joseph, noli timere accipere Mariam conjugem tuam.* » Et (versu 24) : « *Joseph accepit conjugem suam.* » Et rursus (LUC. II, 5) : « *Ut profiteretur cum Maria desponsata sibi uxore.* » Quae omnia, in sensu proprio accepta, in quo verba Scripturae per se sumenda sunt, teste S. AUGUSTINO (*De Gen. cap. 1 et 7*), significant Matrimonium proprie sumptum; et quia etiam sancti Patres communi sensu haec accipiunt de Matrimonio rato, solum excipientes Matrimonium consummatum, ideo vix dubitari potest quod sit res omnino de fide, quod sanctus Joseph sit maritus Mariae.

Probatur, secundo : sancti Patres ex professo refutant haereticos Joseph habentes tantum pro marito putatitio. Nam S. AUGUSTINUS, *Contra Julianum*, asserentem quod

Evangelista tantum loquatur ex vulgi opinione, qua Maria et Joseph putantur esse conjuges, ait : « *Nec putemus Evangelistam id facere potuisse, cum vel sua vel cuiuslibet alterius hominis verba narraret, ut secundum opinionem populi loqueretur.* » Sed numquid angelus loquens unus ad unum contra conscientiam suam et ipsius, cui loquebatur, secundum opinionem potiusquam secundum veritatem fuerit locutus, cum dixit : *Noli timere accipere Mariam conjugem tuam?* » Ubi sanctus Augustinus expresse tuetur Mariam et Joseph non esse conjuges putatitios, et in aestimatione vulgi tantum, sed veros, in vi tamen Matrimonii rati, ut exponit S. AMBROSIUS (*De Instit. Virgin. cap. 6*) dicens : « *Desponsata viro conjugis nomen accepit. Cum enim iniciatur conjugium, tunc conjugis nomen asciscitur. Non enim defloratio virginitatis facit conjugium, sed pactio conjugalis.* »

Probatur, tertio, ex loco Evangelii (MATTH. I) ubi describitur generatio Christi per progenitores sancti Joseph. Sed si Joseph non esset conjux et vir proprius dictus, non potuisset progenies Christi ex illo duci; quia nec carne, nec jure conjugii foret Christi pater. Ergo Joseph est vere conjux. Nec putetur sanctum Joseph tantum dici patrem putatitum Christi, et per consequens posse etiam dici conjugem putatitum Mariae : quia] contra est quod tantum dicatur pater Christi putatitius secundum carnem; et sic etiam dici tantum possit conjux putatitius matrimonii consummati, non rati; quia, spectando Matrimonium ratum inter Mariam et Joseph, dicendus est Joseph et pater, et conjux verus, non putatitius : secus ex vero progenies Christi duci non posset per Joseph.

Probatur, quarto, ratione : angelus dixit : « *Noli timere accipere Mariam conjugem tuam* (MATTH. I, 20). » Sed si beata Virgo non fuisset vera conjux, non potuisset Joseph eam velle dimittere, quia nemo dimittit quod non habet, et